

TAJKUNI I TURIZAM ILI BORBENI SINDIKALIZAM

Na isti način kako smo samoinicijativno izašli iz okvira legalističkih sindikata i "štrajka na radnom mjestu" (izvan brodogradilišta i blokirali ulice, time svoj problem efikasno predstavili cijelom gradu i regiji), mogu se prevazići okviri odlučivanja Vlade, uprave i sindikata bez mišljenja radnika. Na što ciljamo? Pročitajte u nastavku o pozitivnom primjeru brodogradilišta iz Španjolske, Puerto Real!

MASOVNI ZBOROVI - EFIKASAN OBLIK BORBE PROTIV SAMOVOLJE UPRAVA, SINDIKALNIH BIROKRATA I POLITIČARA

Masovni zborovi/skupštine/plenumi koji su se održavali, i u brodogradilištu, i u okolnim mjestima, uključili su u borbu radnike i njihove obitelji, njihove prijatelje i sve druge koji su ih podržavali. Ljudi su sami donosili odluke, odbacili kontrolu svojeglavih političara, sindikalnih birokrata i „eksperata“, te su tako ostvarili i zadržali kontrolu nad radnim mjestima i zajednicom. Ništa se nije moglo nametnuti odozgo, od strane direktora, lokalne ili državne vlasti. Od štrajka u brodogradilištima 1987. godine, drugi sporovi, kampanje i teme su se međusobno povezale – borbe oko zdravstvene zaštite, poreza, ekologije, ekonomskih i kulturnih pitanja – stopile su se u jedinstven pokret otpora. (...)

Drugim riječima, sve odluke tokom čitavog štrajka su donošene od strane onih ljudi koji su bili direktno umiješani u konflikt. Svakog četvrtka, svake nedjelje, u gradovima

TAJKUNI I TURIZAM ILI BORBENI SINDIKALIZAM

Na isti način kako smo samoinicijativno izašli iz okvira legalističkih sindikata i "štrajka na radnom mjestu" (izvan brodogradilišta i blokirali ulice, time svoj problem efikasno predstavili cijelom gradu i regiji), mogu se prevazići okviri odlučivanja Vlade, uprave i sindikata bez mišljenja radnika. Na što ciljamo? Pročitajte u nastavku o pozitivnom primjeru brodogradilišta iz Španjolske, Puerto Real!

MASOVNI ZBOROVI - EFIKASAN OBLIK BORBE PROTIV SAMOVOLJE UPRAVA, SINDIKALNIH BIROKRATA I POLITIČARA

Masovni zborovi/skupštine/plenumi koji su se održavali, i u brodogradilištu, i u okolnim mjestima, uključili su u borbu radnike i njihove obitelji, njihove prijatelje i sve druge koji su ih podržavali. Ljudi su sami donosili odluke, odbacili kontrolu svojeglavih političara, sindikalnih birokrata i „eksperata“, te su tako ostvarili i zadržali kontrolu nad radnim mjestima i zajednicom. Ništa se nije moglo nametnuti odozgo, od strane direktora, lokalne ili državne vlasti. Od štrajka u brodogradilištima 1987. godine, drugi sporovi, kampanje i teme su se međusobno povezale – borbe oko zdravstvene zaštite, poreza, ekologije, ekonomskih i kulturnih pitanja – stopile su se u jedinstven pokret otpora. (...)

Drugim riječima, sve odluke tokom čitavog štrajka su donošene od strane onih ljudi koji su bili direktno umiješani u konflikt. Svakog četvrtka, svake nedjelje, u gradovima

i selima u okolini Puerto Realu, organizirali su seoske zborove, na kojima su svi oni koji su na bilo koji način bili umiješani u borbu, bilo da su radnici u brodogradilištima, njihove žene, djeca, roditelji, susjedi, prijatelji, mogli govoriti i glasati, i tako utjecati na donošenje odluka. (...) Dakle, pokušali su uspostaviti sistem direktne demokracije u kome organizacije stavljaju različita pitanja na dnevni red, i o tim pitanjima se raspravlja i odlučuje. Ne postoji centrala ili vrhovna vlast ili grupa koja kontrolira ostale, to je federalistička i otvoreno demokratska organizacija.

DIREKTNA AKCIJA - ALTERNATIVA "ŠTRAJKU NA RADNOM MJESTU" I IŠČEKIVANJU MILOSTINJE UPRAVA, SINDIKALNIH BIROKRATA I POLITIČARA

Brodogradilišta u Puerto Realu nisu imala posla više od pet godina i vlada ih je htjela potpuno zatvoriti. Tako je počeo konflikt. Na kraju 1987. kada je kralj Španjolske bio u posjeti Puerto Realu, CNT (borbeni sindikat) je, u namjeri da naglasi sukob, odlučio blokirati glavni put i jedini most koji povezuje Cádiz i Puerto Real – strateški važan put. CNT je podigao barikadu i blokirao put, tako da kralj Španjolske nije mogao proći. Svakog utorka organizirane su sabotaze i direktne akcije. Telefonske veze su presijecane, tako da cijela provincija utorkom nije imala telefon. (...)

Svakog utorka su od 7h do 15h okupirali brodogradilišta, a pošto su brodogradilišta ogromna mogli su postaviti barikade samo u određenim dijelovima. Svakog utorka, kada bi se okupacija završila, morali su štititi ljude od policije, tako da su radnici na dva broda koristili katapulte i druge stvari kako bi zaštitili ljude koji su se povlačili. U jednom trenutku postavili su barikade na prilazima gradu kako bi spriječili policiju da uđe u grad. Ljudi su sa krovova na policijska vozila bacali tegle, frižidere, stolove, i druge stare i neupotrebljive stvari. Također je blokirana pruga, a obarani su i telefonski stupovi. (...)

Poslije šest mjeseci neprestanih aktivnosti, umjesto da se brodogradilišta zatvore dobila su posla. Osam brodova došlo je na popravak. To je bio jedan od rezultata neprekidnih aktivnosti. Osim toga, odobren im je raniji odlazak u mirovinu s 55. godina, pri čemu je mirovina iznosila 100% plaće onih radnika koji su još uvijek radili, a ukoliko se plaće u brodogradilištu u periodu od devet godina nakon odlaska u mirovinu (do 64. godine) povećaju – povećat će se i mirovine. To je bio priličan uspjeh. Također su postigli rad u smjenama, ako nije bilo dovoljno posla neki radnici bi radili dva mjeseca, a ostali ne bi radili, ali bi svi primali 100% plaće. Poslije dva mjeseca oni koji nisu radili bi zamijenili one koji su radili.

INICIJATIVA ZA BORBENI SINDIKALIZAM – PODRŠKA STOŽERU ZA OBRANU BRODOGRADILIŠTA

i selima u okolini Puerto Realu, organizirali su seoske zborove, na kojima su svi oni koji su na bilo koji način bili umiješani u borbu, bilo da su radnici u brodogradilištima, njihove žene, djeca, roditelji, susjedi, prijatelji, mogli govoriti i glasati, i tako utjecati na donošenje odluka. (...) Dakle, pokušali su uspostaviti sistem direktne demokracije u kome organizacije stavljaju različita pitanja na dnevni red, i o tim pitanjima se raspravlja i odlučuje. Ne postoji centrala ili vrhovna vlast ili grupa koja kontrolira ostale, to je federalistička i otvoreno demokratska organizacija.

DIREKTNA AKCIJA - ALTERNATIVA "ŠTRAJKU NA RADNOM MJESTU" I IŠČEKIVANJU MILOSTINJE UPRAVA, SINDIKALNIH BIROKRATA I POLITIČARA

Brodogradilišta u Puerto Realu nisu imala posla više od pet godina i vlada ih je htjela potpuno zatvoriti. Tako je počeo konflikt. Na kraju 1987. kada je kralj Španjolske bio u posjeti Puerto Realu, CNT (borbeni sindikat) je, u namjeri da naglasi sukob, odlučio blokirati glavni put i jedini most koji povezuje Cádiz i Puerto Real – strateški važan put. CNT je podigao barikadu i blokirao put, tako da kralj Španjolske nije mogao proći. Svakog utorka organizirane su sabotaze i direktne akcije. Telefonske veze su presijecane, tako da cijela provincija utorkom nije imala telefon. (...)

Svakog utorka su od 7h do 15h okupirali brodogradilišta, a pošto su brodogradilišta ogromna mogli su postaviti barikade samo u određenim dijelovima. Svakog utorka, kada bi se okupacija završila, morali su štititi ljude od policije, tako da su radnici na dva broda koristili katapulte i druge stvari kako bi zaštitili ljude koji su se povlačili. U jednom trenutku postavili su barikade na prilazima gradu kako bi spriječili policiju da uđe u grad. Ljudi su sa krovova na policijska vozila bacali tegle, frižidere, stolove, i druge stare i neupotrebljive stvari. Također je blokirana pruga, a obarali smo i telefonski stupovi. (...)

Poslije šest mjeseci neprestanih aktivnosti, umjesto da se brodogradilišta zatvore dobila su posla. Osam brodova došlo je na popravak. To je bio jedan od rezultata neprekidnih aktivnosti. Osim toga, odobren im je raniji odlazak u mirovinu s 55. godina, pri čemu je mirovina iznosila 100% plaće onih radnika koji su još uvijek radili, a ukoliko se plaće u brodogradilištu u periodu od devet godina nakon odlaska u mirovinu (do 64. godine) povećaju – povećat će se i mirovine. To je bio priličan uspjeh. Također su postigli rad u smjenama, ako nije bilo dovoljno posla neki radnici bi radili dva mjeseca, a ostali ne bi radili, ali bi svi primali 100% plaće. Poslije dva mjeseca oni koji nisu radili bi zamijenili one koji su radili.

INICIJATIVA ZA BORBENI SINDIKALIZAM – PODRŠKA STOŽERU ZA OBRANU BRODOGRADILIŠTA